

A Public Appeal¹

Democracy is comprised of two intersecting circles, majority rule and a system of checks and balances, the purpose of which is to protect human rights, equality of rights, freedom of expression and the rights of the minority. For that purpose, the separation of powers into three branches was established – the legislative, executive and judicial. In a healthy democracy, the power to implement is concentrated in the executive branch (the administration), but such power is not unlimited, it is subject to review and oversight by the legislative and judicial branches.

In Israel, there is a parliamentary democracy, in the British model. In such parliamentary democracy, the executive branch must receive the confidence of the parliament, and must be subject to ongoing oversight by it. At least in theory. Practically, however, in Israel, the coalitionary majority controls the parliament and forms the government (administration). The leader of the coalition majority controls the government (administration) and the coalition itself, and therefore he and the government (administration) control the parliament, so effectively they are not subject to the parliament's oversight. The only review of the government (administration) and of the coalitionary majority (and in any case - of the parliament) is by the judiciary and the legal system. Therefore, as in every other healthy democracy, Israel needs an independent and strong judicial branch, and a strong, independent legal system. That is how it has been since the founding of the state 75 years ago, and during all this time those systems performed well and received international recognition and praise.

The government's plans to change the legal system in Israel have a single goal - to eliminate the independence of the judicial branch and the legal system. Politicization of judicial appointments, appointments of ministerial legal advisors as executive appointments of ministers (consiglieri-like advisors, not professional advisors, appointed according to a regulated, independent bidding process by the civil service), elimination of judicial review by the judicial branch over the legislative branch (which is beholden to the government and the Prime Minister), elimination of the reasonableness doctrine (which has existed in local law for 100 years, as a result of the initiative of the British in the Land of Israel) - all of which will result in that the actions of the government and its leader (the Prime Minister) will not be subject to any effective oversight or scrutiny. The result will be that Israeli democracy will be a regime by a fleeting majority with no limitations or review, in other words, tyranny of the majority.

There will be no one who will defend human rights, equality of rights, freedom of expression and the rights of the minority from the capriciousness of the majority. There will be no one who will keep the administration free of corruption. There will be no limits, checks or balances on the power of the government and the Prime Minister. Israel will become a different country from that which we have known for 75 years.

Therefore, it is incumbent on everyone for whom the welfare and character of the State of Israel is dear, to protest with all their might against the changes to the judicial system that the government and the Prime Minister want to implement. Fierce resistance at home, from within Israel, along with public resistance from the diaspora, will be influential. These changes will

¹ Privately translated into English by concerned citizens. The original Hebrew version is attached.

eliminate the essence of Israel's democracy and turn it into a dictatorship, and must be resisted. Protest and resistance have many sides, including demonstrations, writing and appearing in media, strikes and even non-violent civil disobedience. The appropriate actions should be taken, within the law, in order to stop the dangerous change to Israel's democratic form of government.

Michael Benyair, Judge (ret.) and the former Attorney General of the State of Israel

קול קורא

דמוקרטיה מורכבת משני מעגלים משולבים - שלטון הרוב ומערכת של איזונים ובלמים שמטרתה להגן על זכויות האדם, שוויון הזכויות, חופש הביטוי וזכויות המיעוט. לשם כך, נוצרה הפרדה של רשויות השלטון לשלוש רשויות – המחוקקת, המבצעת והשופטת. בדמוקרטיה בריאה, כוח הביצוע מרוכז בידי הרשות המבצעת (המימשל), אך כוח זה אינו בלתי מוגבל, אלא נתון לביקורת ולפיקוח של הרשות המחוקקת ושל הרשות השופטת.

בישראל פועלת דמוקרטיה פרלמנטרית, דוגמת בריטניה. בדמוקרטיה כזאת, הרשות המבצעת צריכה לקבל את אמון הכנסת, ועליה להיות נתונה לביקורת קבועה שלה. כך בתיאוריה. למעשה, בישראל, הרוב הקואליציוני שולט בכנסת ומקים את הממשלה. מנהיג הרוב הקואליציוני שולט בממשלה וברוב הקואליציוני, ולכן הוא והממשלה שולטים בכנסת, ובאופן מעשי אינם נתונים לביקורתה. הביקורת היחידה על הממשלה ועל הרוב הקואליציוני (וממילא - על הכנסת) היא של הרשות השופטת ומערכת המשפט. לכן, כמו בכל דמוקרטיה בריאה אחרת, דרושות בישראל רשות שופטת עצמאית, בלתי תלויה וחזקה, ומערכת משפט חזקה ועצמאית. כך היה מאז קום המדינה לפני 75 שנים, ובמשך כל שנותיה של המדינה מערכות אלה פעלו היטב וזכו להכרה ולהוקרה בעולם כולו.

תוכניותיה של הממשלה לשינויים במערכת המשפט בישראל נועדו למטרה אחת – לבטל את עצמאותן ואי-תלותן של הרשות השופטת ושל מערכת המשפט. פוליטיזציה של בחירת השופטים, מינוי יועצים משפטיים במשרדי הממשלה במשרות אמון של השרים (יועצים קונסיליאריים, ולא יועצים מקצועיים המתמנים לפי מכרז מבוקר ובלתי תלוי של נציבות שרות המדינה), ביטול הביקורת השיפוטית של הרשות השופטת על הרשות המחוקקת (השבויה בידי הממשלה וראשה), ביטול עילת הסבירות (הקיימת במשפט הארץ כבר 100 שנים, בעקבות יוזמתו של השלטון הבריטי בארץ ישראל) – כל אלה יגרמו לכך שפעולות הממשלה וראשה לא יהיו נתונות לשום ביקורת ופיקוח אפקטיביים. התוצאה תהיה שהדמוקרטיה הישראלית תהיה שלטון של רוב מזדמן ללא שום מגבלות וביקורת, כלומר - עריצות הרוב.

לא יהיה מי שיגן על זכויות האדם, שוויון הזכויות, חופש הביטוי וזכויות המיעוט מפני שרירותו של הרוב. לא יהיה מי שישמור על מימשל נקי משחיתות שלטונית. לא יהיו שום מגבלות, איזונים ובלמים על כוחם של הממשלה וראשה. ישראל תהפוך למדינה אחרת מזו שהכרנו במשך 75 שנים.

לכן, על כל מי ששלומה ואופיה של מדינת ישראל יקרים לו, למחות בכל הכוח נגד השינויים שהממשלה וראשה רוצים לעשות במערכת המשפט. התנגדות עזה אשר תגיע מבית, מתוך ישראל, ביחד עם התנגדות גלויה מהתפוצות, תהיה בת השפעה. יש להתנגד לשינויים אלה שיבטלו את מהותה הדמוקרטית של ישראל, ויהפכו אותה לדיקטטורה. למחאה ולהתנגדות יש פנים רבות, לרבות הפגנות, כתיבה והופעה בתקשורת, שביתות ואף מרי אזרחי בלתי אליים. יש לנקוט בפעולות המתאימות, במסגרת החוק, כדי לעצור את השינוי המסוכן במשטרה הדמוקרטית של ישראל.

מיכאל בן יאיר, שופט בדימוס והיועץ המשפטי לממשלה לשעבר.